

קדימה - צורן "מילה במקום" 2023

חמי שיף (1987)

*****

הדרך אל...

"למה אתה חושב שמהו לא בסדר?" היא שאלה אותי.
"תמיד אני מתחיל כל דבר בשיא הכוח, ועם הזמן אני מאבד את הדרך. אני נדחק עד שאני מרגיש שאני הופך לחרס שפעם אולי היה חלק ממהו נפלא ויפהפה, אבל כעת הפך לפריט חסר תועלת ומשמעות".
"אולי אפשר לחשוב על זה באופן שונה?"
"שונה איך?"
"אולי החרס מלמד אותנו איך אנחנו כל הזמן משתנים. השינוי הוא לא בהכרח רע, רק צריך לקבל אותו".
"לא! כעסתי. אני רוצה להיות הקנקן עצמו".
השתררה שתיקה בחדר. שמרית גיבשה בראשה תשובה. לא רציתי לתת לה.
"ועכשיו אני רואה את זה קורה עם עודד. כשנולד הבטחתי לעצמי שתמיד אהיה לצדו. אעזור לו. ובאמת, פעם היינו משחקים שעות ביחד. ממצאים סיפורים, בונים, מטיילים. אבל לאחרונה זה הולך ונפסק. אני כבר לא מצליח להגיע אליו".
"טוב, זה לא אומר עליך כלום. אולי עודד גדל ורוצה לשחק לבד?"
בבת אחת, איבדתי את הרצון להוכיח שאני צודק. רק בליבי עניתי את התשובה שפחדתי לתת לה קול. אפילו לא כאן: שאני רואה בו את עצמי. אני רואה כיצד הוא נאבק בדיוק כמו שגם אני נאבקתי. אני רואה שלא רע לו, אבל גם לא טוב לו. ואני יודע שהדבר שניסיתי לחסוך ממנו, להסתיר ממנו, איכשהו דבק גם בו. גם הוא הולך בדרך שלי.
"אז מה אתה חושב שזה בעצם אומר עליך?" היא שאלה, מנסה להתקדם.
אני מנענע את ראשי בשקט, מסתגר בתוך עצמי. מייחל שהשעון יורה על סוף השעה ואוכל שוב להיעלם.
"אלכס? אתה איתי?"
"מהו לא בסדר". זה כל מה שאני מסוגל לומר.